

וּבְעֵלְמָא דְאַתִּי, (אָמַר לֵיה) אָנָּא הוּא דְאֶעְרַעְנָא לָךְ, ואשר חלקך

בעוה"ז ובעולם הבא כי אני הוא שפגשתי אותך והעברתי את הרושם של החטא מפניך.

אֲשַׁתְּטַח קָמִיָּה, אֵייתִיָּה לְבֵיתִיָּה, ואז אותו הבעל תשובה השתטח

לפני רבי אבא והביאו הבעל תשובה לביתו, אֲתַקִּין קָמִיָּה

קוֹרְטִיסָא (ס"א טַרְכוּסָא) דְנִהְיָא, וּבִשְׂרָא דְעִגְלָא תְּלִיתָאָה

והכין לפניו חלת לחם ובשר עגל שהוא נולד שלישי לאמו שהוא בשר רך וטוב ביותר.

בְּתַר דְאֶכְלוּ, אָמַר לֵיה הֲהוּא גִבְרָא, רַבִּי, אֵימָא לִי חָד

מְלָה, ואחר שאכלו אמר לרבי אבא אותו האדם תאמר לי דבר אחד, חָדָא

תּוֹרְתָא סוּמְקָא אֵית לִי, אֵימָא דְעִגְלָא דְבִישְׂרָא דָּא

דְאֶכִּילְנָא שיש לי פרה אדומה אחת שהיא אמו של העגל הזה שעכשיו אכלנו את

בשרו, וְיִזְמָא חָד עַד לָא אֲתַעֲבַרְת וְאוֹלִידַת, אֲזִילְנָא

בַּתְרָאָה לְמַרְעָא לְמִדְבְּרָא שיום אחד שהוא היה עוד בטרם שהיא

התעברה והולידה, אז הלכתי אחריה לרעותה במדבר, עַד דְדַבְּרְנָא לָהּ

אֲעֵבַר קָמֵאי חָד גִּבְרָא, ובעוד שהנהגתי אותה במדבר עבר לפני אדם אחד

שהוא היה אליהו הנביא שבא לעוררו בכדי שיחזור בתשובה, אָמַר לֵיה, מַה

שְׁמָה דְתּוֹרְתָא דָּא, והוא אמר לי מה השם של הפרה הזאת. אֵימִינָא, מִן

יִזְמָא דְאֲתִיִּלִּידַת לָא קָרִינָא לָהּ בְּשֵׁמָא אמרתי לו מהיום שהיא

נולדה לא קראתי לה בשם. אָמַר לֵיה, בֵּית שֶׁבַע אִם שְׁלֹמָה

אֲתַקְרִי, אֵי תִזְכָּה לְכַפְּרָה, אמר לי אותו האיש שתקרא לפרה בת שבע

שהיא אם שלמה המלך רק אם תזכה לחזור בתשובה ותזכה לכפרה, דהיינו שאלהו הנביא

אמר לו שהפרה היא סוד המלכות הנקראת בת שבע ע"ש שהיא כוללת שבעה ספירות והיא אדומה מחמת הדינים אם לא תחזור בתשובה, והמלכות תהיה עמך בכל שבעת מידותיה עם תחזור בתשובה והיא תהיה לך כאם לבנה כאילו היתה שלמה בנה של בת שבע (רמ"ק).
וְאֵנָּה בְּעוֹד דְּאֶתְדַרְנָא רִישָׁאֵי, לָא חֲמִינָא לִיָּהּ, וְחַיִּיכְנָא מִתְּהוּא מְלָה ואמר הבעל תשובה אני בעוד שהחזרתי את ראשי לא ראיתי אותו יותר והוא נעלם מעיני וצחקתי מאותו הדבר שאמר לי מאחר שלא הבניתי את כוונתו וחשבתי שהם דברים בטלים (מק"מ). • (דף ע"ו ע"ב)

וְהִשְׁתָּא דְּזָכִינָא בְּאוֹרֵייתָא, אֶתְעַרְנָא עַל הָהִיא מְלָה ועכשיו שזכיתי בתורה התעוררתי להתבונן בדבר הזה, **וּמִן יוֹמָא דְּאֶתְפֹּטֵר רַבִּי שְׁמַלְאֵי מִחֶכְא, לָא הוּוּ בַר נֶשׁ דִּינְהִיר לֵן בְּאוֹרֵייתָא כְּוֹתִיָּהּ** ומאותו יום שנפטר רבי שמלאי מכאן לא היה אדם שיאיר לנו בתורה כמותו. **וְאֵנָּה דְּחִילָנָא לְמִימַר מְלָה דְּאוֹרֵייתָא דְּלָא אוֹלִיפְנָא** ואני מפחד לומר דבר שלא למדתי מרבותי. **וּמְלָה דְּאֶתְפֹּטֵר דְּאֶסְתַּכְּלָנָא דְּמְלָה דְּחֶכְמַתָּא הִיא, וְלָא יְדַעְנָא** ודבר זה שאמר לי אותו האיש התבוננתי בו שהוא דברי חכמה ולא ידעתי את ביאורו. **אִמַּר לִיָּהּ, וְדָאֵי מְלָה דְּחֶכְמַתָּא הִיא, וְרַמְיָא עֲלָאָה הִיא לְעִילָא וְלִתְתָּא** אמר לו רבי אבא שודאי הוא דבר חכמה והוא רמו עליון למעלה ולמטה. •

אַבְל תָּא תְּזִי, בֵּת שֶׁבַע אֶתְקָרִי מִמֶּשׁ בְּרֻזָּא דְּחַכְמָתָא

אבל בא וראה את סוד הדבר שהפרה האדומה הרומזת למלכות היא נקראת בת

שבע בסוד החכמה ממש כי היא מקבלת שפע מז"ת דז"א (מק"מ). **בְּגִין כֶּךָ בְּתִיב**

בְּהַ כְּלָא בְּשֶׁבַע ולכן כתוב בפרשת פרה אדומה שבעה דברים במספר שבע שהם:

שֶׁבַע פְּרוֹת. שֶׁבַע שְׂרִפּוֹת. שֶׁבַע הֶזְאוֹת. שֶׁבַע כְּבוֹסִים.

שֶׁבַע טְמֵאִים. שֶׁבַע טְהוֹרִים. שֶׁבַע כְּהֵנִים ואפילו שלא תמצא

שמוזכר בפרשה אלא רק חמשה פעמים כהן. **וּמִשָּׁה וְאַהֲרֹן בְּחֹשְׁבָנָא** משה

ואהרן נקראים גם כן כהנים כי אהרן הוא בעצמו כהן ומשה שימש בכהונה [קצא] (רמ"ק)

אור הרשב"י

האוסף את אפר הפרה ו' וכבס בגדיו ורחץ במים שענינו אחד כי לא מוזכר בשרו ז' ומזה מי הנדה יכבס בגדיו.

שבעה טמאים: שנוכרים כפרשה שבעה אנשים המקבלים טומאה א' הכהן העוסק בפרה ב' השורף את הפרה ג' האוסף את אפר הפרה ד' הנוגע במת ה' כל הבא אל האהל ו' מזה מי הנדה ז' הנוגע במי הנדה.

שבעה טהורים: א' ואסף איש טהור ב' במקום טהור ג' ביום השביעי יטהר ד' לא יטהר ה' וטבל במים איש טהור ו' והזה הטהור ז' וטהר בערב.

שבעה כהנים: א' ב' משה ואהרן כנ"ל ג' אל אלעזר הכהן ד' ולקח אלעזר הכהן ה' ולקח הכהן עץ ארז ו' וכבס בגדיו הכהן ז' וטמא הכהן עד הערב. (יהל אור עטרת צבי זחר חי דמשק אליעזר).

[קצא] ומנין שבע פרות: א' ויקחו אליך פרה אדומה ב' ושרף את הפרה ג' אל תוך שריפת הפרה ד' ואסף איש טהור את אפר הפרה ה' וכבס האוסף את אפר הפרה ו' ז' שקרא אותה הפסוק פעמים "חטאת" למי נדה חטאת היא, מעפר שרפת החטאת.

שבע שריפות: א' ושרף את הפרה לעיניו ב' על פרשה ישורף ג' אל תוך שריפת הפרה ד' והשורף אותה ה' את אפר הפרה כי אפר הוא ענין שריפה ו' האוסף את אפר הפרה כנ"ל ז' מעפר שריפת החטאת.

שבע הזאות: א' והזה אל נוכח פני אהל מועד ב' הוא יתחטא בו שענינו הזאה ג' ואם לא יתחטא ד' ולא יתחטא ה' והזה הטהור על הטמא ז' ואיש אשר יטמא ולא יתחטא.

שבעה כיבוסים: א' וכבס בגדיו הכהן ב' ורחץ בשרו במים שענינו כיבוס ג' והשורף אותה יכבס בגדיו ד' ורחץ בשרו במים ה' וכבס

דָּהָא פְּתִיב שְׁהָרִי כְּתוּב בַּפְּסוּק, וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן וְגו' דְּהֵינּוּ שְׁהוּא שִׁימֵשׁ בַּכְּהוֹנָה. וְשִׁפִּיר קָאָמַר הֵהוּא גְבָרָא, דְּאָמַר בֵּת שִׁבְעַ, וְכֻלָּא רָזָא דְּחֲכָמְתָא הִיא וּלְכֵן יִפֵּה אִמַר אוֹתוּוּ הָאִישׁ שְׁתִּקְרָא אֶת הַפְּרָה הָאֲדוּמָה בֵּת שִׁבְעַ כִּי הִכֵּל הוּא בְּסוּד הַחֲכָמָה.

אָמַר לִיָּהּ, בְּרִיךְ רַחֲמָנָא דְּשִׁמְעָנָא מְלָה דָּא אִמַר לוֹ הַבְּעַל תְּשׁוּבָה לְרַבֵּי אַבָּא בְּרוּךְ ה' שִׁשְׁמַעְתִּי אֶת סוּד זֶה. בְּרִיךְ הוּא דְּהָא אַקְדִּים לִי שְׁלָם בְּקֻדְמִיתָא, לְמִזְבֵּי לְהָאִי וּבְרוּךְ הוּא כִּי הִקְבִּ"ה הַקְדִּים לִי שְׁלָם בְּתַחֲלִילָה ע"י אֲלִיהוּ הַנְּבִיא בְּכַדִּי שְׁאֻזְכָּה לְכָל זֶה. דְּכִתְיִב שְׁכְּתוּב בַּפְּסוּק (יִשְׁעִיָּה נז) שְׁלָוִם שְׁלָוִם לְרַחֲוֹק וְלִקְרוּב אָמַר יְהוָה. אָנָּא פִּד הַוִּינָא רַחֲוֹק, קְדִשָּׁא בְּרִיךְ הוּא אַקְדִּים לִי שְׁלָם לְמַהוּי קְרוּב שְׁאִנִּי כְּאִשְׁרֵי הֵייתִי רַחֲוֹק מִהַקְבִּ"ה אִזְ הַקְבִּ"ה הַקְדִּים לִי שְׁלָם ע"י אֲלִיהוּ הַנְּבִיא בְּכַדִּי שְׁהַתְּעוֹרֵר לְחַזוֹר בְּתְּשׁוּבָה וְאִזְ אִנִּי אֵהִיָּה קְרוּב. קָרָא עֲלֵיהּ רַבֵּי אַבָּא וְאִזְ קָרָא עֲלֵיו רַבֵּי אַבָּא אֶת הַפְּסוּק, (שְׁמוּאֵל א כה) אֶתְּהָ שְׁלָוִם וּבֵיתְךָ שְׁלָוִם וְכָל אֲשֶׁר לְךָ שְׁלָוִם.

עָרוֹת אַחֲוֹת אָבִיךָ לֹא תִגְלֶה. (וַיִּקְרָא ח"י) רַבֵּי חֵיָּיא פְּתַח לְבַאֵר אֶת הַפְּסוּק וּבְתַחֲלִילָה הַקְדִּים לְבַאֵר אֶת מִשְׁכַּב, וְאִישׁ אֲשֶׁר יִקַּח אֶת אַחֲוֹתוֹ בֵּת אָבִיו אִזְ בֵּת אִמּוֹ וְרָאָה אֶת עָרוֹתֶיהָ וְגו' וְאִמַר רַבֵּי חֵיָּיא. תַּמָּן תַּנִּינָן, מָאָה וּתְלָתִין שְׁנִין, אֶתְפָּרֵשׁ אָדָם מֵאֶתְתִּיָּהּ, וְלֹא הָוּה אוֹלִיד שְׁשֵׁם לְמַדְנֵוּ שְׁמָאָה וּשְׁלוּשִׁים שְׁנִים